

Грыцько Чубай (1949—1982). Львоўскі паэт, перакладчык. Адзін з самых бліскучых украінскіх паэтаў пакаленьня 70-х. Адзіная ягоная кніга “Говорити, мовчати і говорити знову” выйшла пасьмяротна (1990). Некаторыя крытыкі супастаўляюць Чубая з Томасам Стэрнзам Эліётам. Андэграўндная творчасць Г. Чубая моцна паўплывала ня толькі на паэтыку, але найперш на самаўсведамленьне выбітных украінскіх паэтаў 80-х. Сын Г. Чубая заснаваў культавую львоўскую рок-групу “Плач Ёрэмій”.

лірыка

Грыцько Чубай

Плач Ёрэмій

тільки-но збудували місто і навіть ще
не встигли його заселити а вже пророк
Ёремія плакав над ним як над давно
спорожнілим

із кожнай його сльози тоді виростало
при всякім домі сонце і всім казало що
не сонце воно а жовта кульбаба

і тільки-но сонце промовляло це як
сиве птаство обсідало його звідусіль
називаючи себе кульбабиними дітьми

але варто було вітрові хоча б легенько
повіяти як відлітало птаство геть і
вже не поверталосся ніколи

* * *

Скрипучі двері пам'яті причинено,
і згадкам всім підрубано крило.
Біління снігу — п'яне і причинне —
тіла тверезих вулиць пройняло.

І над ажурні вишукані русла,
де вже давно не бігає вода,
скорботна пам'ять пам'яті зависла,
згубивши слід останнього гнізда.

...А те гніздо — то біле, то червоне —
свою барвисту сутність обмина,
у ньому пам'ять білої ворони
і сніг, і наші білі імена.